

ΛΥΚΟΙ & ΠΟΙΜΕΝΕΣ (Πραξ. 20, 29-31)

Απευθυνόμενος ο Παύλος προς τους συγκεντρωθέντες, αφού τους παρουσίασε τον εαυτό του ως παράδειγμα αγάπης, θυσίας, διακονίας, υπακοής και εμπιστοσύνης στο Άγιο Πνεύμα – ιδιότητες που κανείς δεν αμφισβητούσε – τους δίνει τις τελευταίες του συμβουλές καθιστώντας τους υπεύθυνους για τα δσα ήθελαν συμβεί κατά την απουσία του. Τους συνιστά να προσέχουν και τους εαυτούς τους αλλά και το ποίμνιο, στο οποίο το Άγιο Πνεύμα τους κατέστησε επισκόπους να προσέχουν πώς θα φέρονται και τι θα διδά-

να προσέχετε...

Ο Παύλος, όπως διαφαίνεται, απευθύνεται προς τους επισκόπους και πρεοπτικά τους περιοχής της Μιλάντου. Τους καθιστά σαφές ότι αν δεν προσέξουν μπορεί συμβιόντας τα εξής δύο: 1) να αναμειχθούν με τους χριστιανούς των ποιμνίων τους άνθρωποι επικίνδυνοι για την πνευματική τους ψυχή, ψευδοπροφήτες και ψευδοδιδάσκαλοι «μη φειδόμενοι του ποιμνίου» 2) να μετατραπούν οι ίδιοι (οι ποιμένες) σε ψευδοδιδάσκαλους και αντί να βόσκουν τα ποιμνιά τους στα χλοερά λιβάδια του λόγου του Θεού, των Αποστόλων, των Πατέρων, των αποφάσεων των Οικουμενικών Συνόδων, των Ιερών Κανόνων και της Ιερής Παράδοσης, να τα σελαγίζουν στα στεγνά, άνυδρα, χέρσα βοσκοτόπια του παπισμού και οικουμενισμού και εκεί να τα κατασπαράζουν (πνευματικά) σαν τους προβατόσχημους λύκους.

Τα λόγια του αποστόλου Παύλου, αγαπητέ αναγνώστη, όπως κι ο ίδιος διαπιστώνεις, έχουν σημασία διαχρονική και δεν περιορίζονται τοπικά και χρονικά στον χωροχρόνο που έζησε το στόμα του Χριστού (ο Παύλος).

Απευθύνονται και στους πατριάρχες, αρχιεπισκόπους, επισκόπους, πρεοπτικά τους εποχής μας.

Αλλίθεια όταν θα διαβάζουν το κεφάλαιο αυτό των «Πράξεων» θα νοιώθουν την συνείδησή τους αναπαυμένη; Θα νοιώθουν ότι πορεύονται σύμφωνα με τις παραγγελίες του Παύλου; Θα μπορούν να ισχυρισθούν, όπως ο Παύλος, ότι «οὐκ εχροπάμεθα την εξουσία ταύτη, αλλά πάντα στέγομεν, ἵνα μη εγκοπήν τινά δώμεν τῷ ευαγγελίῳ του Χριστού» (Α' Κορ. θ' 12). Δηλαδή, αν και έχουμε το δικαίωμα, όπως όλοι οι κήρυκες του ευαγγελίου, να τρεφόμαστε από σας τους μαθητές μας, εν τούτοις εμείς δεν κάναμε χρήση αυτών των δικαιωμάτων μας, αλλ' αντίθετα υποφέρουμε τα πάντα και πείνα και δίψα και γυμνόπτη για να μη δώσουμε ούτε την παραμήκρη αφορμή και γίνουμε εμπόδιο στην απρόσκοπη διάδοση του Ευαγγελίου του Χριστού.

Θα μπορούσαν να επαναλάβουν όπως ο Παύλος ότι «ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς ούσι μετ' ερού υπηρέτουσαν αἱ χείρες αύται» (Πρ. κ' 34). Δηλαδή, ότι τις δικές μου ανάγκες και των συνεργατών μου αντιμετώπισαν τα ροζιασμένα μου χέρια, για να μη πει κανείς ότι γίναμε κήρυκες του ευαγγελίου για να καλοπερνούμε (Να ληφθεί υπόψη ότι τότε δεν ήταν μισθωτοί του δημοσίου).

Τέλος θα μπορούσαν να κοιτάξουν τον Παύλο στα μάτια και να του πουν ότι κρατούν την πίστη του Χριστού αλώβητη και την παράδοση της ορθόδοξης εκκλησίας μας ανόθευτη; ότι δεν ερωτητροπούν με τους αιρετικούς και δεν αλλοθωρίζουν βλέποντας προς τον πάπα, το μεγαλύτερο βλάσφημο των εποχών, ο οποίος πίστευσε ότι είναι ο Χριστός επί της γης!

Νομίζω ότι η διπλανή φωτογραφία μιλάει από μόνη της.

Γι' αυτό, αδελφοί, γρηγορείτε...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, με αφορμή ένα «φεστιβάλ αφιερωμένο στην Τσαμουριά», που έγινε πριν από λίγους μήνες σε στάδιο των Αγίων Σαράντα από τους εγκληματίες «Τσάμπιδες», έκανε τις παρακάτω δηλώσεις:

«Ενώ εδώ, στην Ελλάδα, δείχνουμε ένα περιέργο και, θα έλεγα, επικίνδυνο εφουσυχασμό, οι «Τσάμπιδες» εξακολουθούν να προκαλούν. Έτσι, στο κεντρικό στάδιο της πόλεως των Αγίων Σαράντα, ωραγανώθηκε πρόσφατα ένα προκλητικό φεστιβάλ. Όπως, πληροφορούμεθα από την Εφημερίδα της Ελληνικής Μειονότητος «ΛΑΪΚΟ ΒΗΜΑ» (φ. 8.9.2007), «από τις 31 Αυγούστου και έως την 2α Σεπτεμβρίου, στο στάδιο «Α. Ντάϊκος» των Αγίων Σαράντα, φορτωμένο με συνθήματα για το Κόσσοβο και την Τσαμουριά, διεξήχθη το πρώτο φεστιβάλ με τραγούδια και χορούς, αφιερωμένα στην Τσαμουριά». Εξ' άλλου, «στην είσοδο του Μεγάρου Πολιτισμού της πόλης (των Αγίων Σαράντα) άνοιξε έκθεση, όπου παρουσιάζονταν χάρτης της Τσαμουριάς, μέχρι τον Αμβρακικό κόλπο... με απόψεις και στοιχεία από τη μεγάλη «γενοκτονία» που υπέστη ο Τσάμικος λαός κ.α.».

Το πιο ανησυχητικό – σύμφωνα πάντα με το δημοσίευμα του «ΛΑΪΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ» – είναι ότι «το φεστιβάλ οργανώθηκε και χρηματοδοτήθηκε από το Καλλιτεχνικό Ίδρυμα του Αλβανικού Έθνους και με τη χορηγία του Δήμου των Αγ. Σαράντα» (οι υπογραμμίσεις δικές μου).

Είναι – το λιγότερο – περιέργο, από το ένα μέρος να προσπαθή η Ελλάδα να καλλιεργήσει φιλίας και καλής γειτονίας με την Αλβανία, και η γειτονική Χώρα να χρηματοδοτήσει εκδηλώσεις των εγκληματιών «Τσάμπιδων», που στρέφονται ευθέως εναντίον της Πατρίδος μας. Βέβαια, κατ' επανάληψη και από επίσημα χείλη έχει λεχθή, ότι για την Ελλάδα «Τσάμικο θέμα» δεν υπάρχει. Όταν, όμως, γίνωνται τέτοιες προκλητικές εκδηλώσεις και μάλιστα χρηματοδοτούμενες από κρατικούς και επίσημους φορείς, δεν θα πρέπει να υπάρχουν διαμαρτυρίες από την Ελληνική πλευρά; Γιατί αν αρκούμεθα στο ότι για μας είναι ανύπαρκτο θέμα το «τσάμικο» και εφουσυχάζουμε, τότε σίγουρα υπάρχει ο κίνδυνος να πάθουμε ότι και με το λεγόμενο «μακεδονικό». Κατά καιρούς, κάποιοι έκρουαν τον κώδωνα του κινδύνου για την προπαγάνδα των Σκοπίων. Στην Ελλάδα, όμως, λέγαμε «δεν είναι τίποτε» ανύπαρκτο θέμα για μας». Άλλα να, ότι τώρα έχουμε φθάσει σε αδιέξοδο: Οι Σκοπιανοί να προκαλούν και μεις να είμαστε αμυνόμενοι!

Φρονούμε, ότι είναι καιρός να αντιμετωπίσουμε δυναμικά τους «Τσάμπιδες», θέτοντας την γειτονική Χώρα προ των ευθυνών της, και καλώντας την να πάυση να παίζη διπλό παιχνίδι. Δηλαδή, εμάς μεν να καθησυχάζουμε ότι «δεν τρέχει τίποτε», στους «Τσάμπιδες» όμως να κλείνη το μάτι πονηρά, ώστε να συνεχίζουν τις προκλήσεις τους.

«Θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία», είπε ο ποιητής. Άραγε, θα ακούσουν οι όποιοι αρμόδιοι την φωνή του;

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Τα ξημερώματα της 28ης Ιανουαρίου εξεδήμησε προς Κύριον, σε πλικία 69 ετών, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρός ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, μετά από πολύτιμο μάχη με την επάρτο νόσο του καρκίνου. Η υπομονή που επέδειξε στην αντιμετώπιση της οδυνηρής ασθένειάς του υπήρξε αξιοθαύμαστος. Τα πλούσια πνευματικά του χαρίσματα, ο πληθωρικός του λόγος, και το επικοινωνιακό

του ταλέντο καθώς και η μαρτυρική ασθένειά του, τον έκαναν συμπαθή στο ευρύ κοινό με αποτέλεσμα την κατά κιλιάδες συμμετοχή του λαού στην εξόδιο ακολουθία, που έγινε στις 31 Ιανουαρίου, με τιμές αρχηγού κράτους. Στην ακολουθία παρέστησαν επίσης ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός με σύμπασα σχεδόν την Ελληνική Κυβέρνηση, αρχηγοί των πολιτικών κομμάτων, αντιπρόσωποι ζένων πρεσβειών στην Ελλάδα, προκαθήμενοι Ορθοδόξων Εκκλησιών καθώς και εκπρόσωποι των υπολοίπων δογμάτων. Η ταφή έγινε στο Α' Κοιμητήριο Αθηνών όπου, προς την ταφή, τελέστηκε τρισάγιο από τον Πατριάρχη ο οποίος έφαλε το «Χριστός Ανέστη» ενώ ο πιστός λαός έψαλε τον Εθνικό Ύμνο.

Τα όσα ελέχθησαν και εγράφουσαν τις μέρες του τετραήμερου πένθους δεν αντέχουν σε κριτική, οφειλόμενα κυρίως στην εύλογη συγκίνηση της στιγμής και στην ελληνική παράδοση που αντίληψη για τέτοιες περιστάσεις. Τα περισσότερα πάντως που ακούστηκαν ήταν υπερβολές και υποκρισίες από άσχετους κυρίως ανθρώπους.

Βέβαια, χωρίς αμφισβήτηση μπορούμε να πούμε ότι επρόκειτο για μια ταλαντούχο πρωσικότητα με γερό μυαλό και γνώσεις, ρητορική δεινότητα, με μεγάλη καλωσύνη και αγάπη, που έπεσε όμως και σε πολλά σφάλματα, με πρώτο αρχικό του σφάλμα την επισκοποποίησή του το 1974, σε νεαρή μάλιστα πλικία, εκποπίζοντας βιαίως από το θρόνο της Μητρόπολεως Δημητριάδος, τον μακαριστό Ηλία. Μια αρνητική κριτική της εν γένει πολιτείας του γίνεται σε άλλη στήλη της εφημερίδας μας. Οι περιστάσεις πάντως των πημερών επιβάλλουν έντονην και θερμή προσευχή για την ανάπτυξη της ψυχής του, δεδομένου ότι η τελική κρίση δεν ανήκει σε μας αλλά στον δικαιοκρίτη Κύριο, στα χέρια του Οποίου τώρα βρίσκεται.

Εξ' άλλου το τελευταίο μαρτύριο που πέρασε με την οδυνηρή ασθένειά του τον καρκίνο και η επιδειχθείσα θαυμαστή καρτερία και υπομονή του, πιστεύουμε ότι θα τον κατατάξουν «εν σκηναίς δικαίων». Νά